
Kukorelly Endre

KÖSZÖNÖM SZÉPEN, HOGY KICSIT LEBIGGYESZTETTE AZ AJKÁT

Napló

(1999. szeptember 11.)

Inkább még visszafordulok. Megfordulok,
visszamegyek. Ez, mégis, nem valami sok,
és biztos el van rontva. Rossz irány. El, rossz
irányba, aztán ugyanúgy visszafelé.

Kolompolnak. Nyilván a tehenek. Nyilván
pontosan ugyanúgy, mint kétszáz éve is.
Egy villanyfűrés hangja, távoli. Kikapcsol,
bekapcsolják. A túlsó parton a vonat.

Itt nincsenek kutyák, vagy nem ugatnak,
nincs zaj, csak mindenféle hang. Harang, kolomp,
ilyesmi. Megeredt a fű. A szúnyogok
kilenc után elülnek. Csak kilenc előtt

csípnek vidáman. Ha esik, beissza a
homok. Olajfa, szilfa, szilvafa, akác.
Az eperültetvény egyből kiég. Kicsit
kinőtt, aztán rögtön kiégett. Hangosan

kefélnek valahol. A Duna tiszta,
legalábbis szerintem. Tiszta víz szaga.
Legalábbis, tiszta vagy nem, belemegyek.
Az biztos, hogy hideg. Forró, hideg, rohad,

elfoszlik és kinől, felhasználja magát.
Szép hely. Még nincs meg az a hely. Alig van az,
amit valamiképp mégiscsak meg fogok
majd érteni. Egy kólásüveg. Becserélhető.

(1999. augusztus 19.)

Este még leírom, amit csináltam.
Ez azt jelentené, hogy egyedül vagyok.
Csak másnap reggel írom le, vagy másnap
este, és néha napok múlva sem.

Nem kivételezek, bár van kivétel.
8 cselekedet. Nem jó, nem pocsek,
nem túl komoly, így komolyan leírva.
Ez munka. Ezért vagyok egyedül,

így látszik, de lehet, hogy rosszul látszik.
Vagy én tudom rosszul, az is lehet.
Közben furkálom az orrom, felállok,
intézek a konyhában valamit,

kimegyek, hogy legyen miért bejönni.
Nem azért vagyok egyedül, csak így hívom.
Azért vagyok, mert nem tudom, mihez
fogok majd kezdeni a nem tudom, mikor.

Majd egyszer. Mert még el se kezdtem.
Így nekifogni, a vége felé,
nem kínos, csak talán unalmasabb.
Nem is kell. Már nem is kell

elkezdeni ahhoz semmit, hogy véget érjen.
Annál már sokkal kevesebb is elég.

(1999. szeptember 16.)

A reggel hűvös. Na. Úgy délig aztán
lassacskán fölmelegszik, és kettő körül
már el is van túlozva egy kicsit.
Ugyanazt hallgatom, ugyanazokat a

darabokat mondják be vagy
ki. Bárhova kapcsolatok,
az ugyanaz, vagy ugyanazok a szavak.
Én bárhova szoktam kapcsolni el.

Ugyanazt veszem, például a sör,
tejszín, mustár, minden ilyesmi.
Csirkéből más, de u.az a kiképzés.
Kilenc felé már eléggé hideg van,

ez mindig meglep. Mindig ugyanúgy.
Előre érzem, hogy el fogom rontani.
Egy szpiker, aki előre megérzi, hogy
elrontja majd, és tényleg el is rontja.